

dentovcu Colpi, ki je bil obdolžen tatvine v banki „populare“. Ta proces je bil začetek razprav proti laškim veleizdajalcem. Colpi se je hotel v zaporu usmrtiti. Obsojen je bil na 6 let težke ječe in povrnitve ukradenih svote. O nadaljnjih razpravah bomo še poročali.

Johan Orth — to je ime nadvojvode Jožefa Ferdinand, — se bode zdaj baje mrtvim spoznal. Nadvojvoda je svoj čas vse časti odložil in po svetu potoval. Baje je na morju v južni Ameriki svoje življenje izgubil.

Anarhisti v Budimpešti. V ogrski prestolici našla je policija gnezdo anarhistov. Troje teh oseb se je iz države izgnalo.

Železničarski štrajk pripravljajo na Francoskem. Ako se zahtevam delavcev do 17. t. m. ne ugoti, prične štrajk, katerega bi se udeležilo okroglo 300.000 železničarjev.

Dopisi.

Iz Ptujске gore. Kako je že bilo označeno, da bi se tukajšnji narodnjaški šolski svet sklenil, da bi se moral na naši šoli odpraviti sedajni učilni načrt gledé nemščine. Narodnjaki kar divjajo od jeze, da se naši otroci tudi nemški v šoli učijo in da „Štajercijanci“ podpise pobirajo od starišev, kateri zahtevajo, da ima sedajni pouk v nemščine ostati. Zatoraj so jo iztuhtali sledečo jezuitsko zvijačo: Tudi narodnjaki so načrkali svoj program, da se otroci le nekaj ur v tednu učijo nemščine. Štingl Miha, ki podpise pobira, pa pravi vsakemu, kateri bi se naj podpisal, da tudi on podpise pobira za nemški pouk v šoli! To je navadni švindl! Ako se narodnjaki predrznejo, taki švindl okrajnemu šolskemu svetu predložiti, bomo priskrbeli, da lažniki pridejo tja kamor slišijo, to je v „luknjo“. Da imajo ti švindlerji na programu, da se le nekaj ur učijo otroci v šoli nemščine, nam ni ustrezno, ker ni mogoče s takim poučnim načrtom otroke pravilno nemški naučiti. In potem bi zopet vpili narodovci: proč z nemščino, se itak nič ne naučijo! Ako to ni res, zakaj potem podpise loviti po občini, ako smo mi že prej to storili in sicer da nam sedajni pouk v nemškem ostane?! Povemo pa že danes, ako narodnjakom ni prav, da bi bil mešani poučni jezik na naši šoli, bomo se potegnili, da dosežemo popolnoma nemški pouk. Tedaj pa si naj narodnjaki svojo šolo sezidajo (so tako sami milijonarji), da njih otroci ne bojo okuženi z nemščino. Narodnjaške hujskarije in švindelnja pa mora enkrat konec biti!

Iz Poličan. Dragi „Štajerc“, jaz ti moram nekaj naznaniti od tukajšnega policijskega gospoda župnika. Ta župnik je namreč tako hud Slovenec, da bi skoraj med Srbe spadal. Niti nemške besedice ne sme slišati. Drugače se z dotičnikom takoj skrega in mu prepove nemško govoriti. Tudi jaz sem imel večkrat pri njemu opraviti in sem nemško govoril. Tretjikrat se je z menoj skregal in mi prepovedal, nemško govoriti. Rekel je, da jaz nisem vreden, da me zemlja nosi, ker „Štajerca“ berem. Tudi moji ženi je prepovedal nemško govoriti, ker je Nemka. Torej prosim te, „Štajerc“, ako imaš ostri „hobele“, da očistiš tega čudnega duhovnika. Sicer pa bomo o njemu še kaj povedali!

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici. Naš župnik Ivan Sušnik in procesije se prav dobro strinjajo. Tri procesije v Križovem tednu hotel je ta mušter-župnik celo za zmiraj odpraviti. Lansko leto oznanil je iz prižnice, da procesije k sv. 3 kraljem in v kočno se ne bodejo opravljale, da je prišel ta ukaz od e. kr. namestnija, da se naj tiste dni ljudje deželnozborskih volitev udeležujejo. Tudi letos nismo imeli več po stari navadi teh procesij. Ob enem omenimo, da župnik je odpravil za vselej pridigo na Veliko noč, i. s. iz gole jeze, ker se mu pred več leti ni posrečilo, da bi bil z lažnivimi tožbami spravil veliko fantov po nedolžnem v zapor. Obhajamo tudi tukaj od nekdanj kakor po drugod 2. julija vsako leto procesijo na Ptujsko goro. V ta namen pobira neka brunna in poštena ženska prostovoljna darila po fari, da se odškoduje g. kaplan za stroške in mujo pri procesiji. Pa Sušnik je „kšajt“ gospod; katero leto se je nabralo malo podpore, poslal je g. kaplana na Ptujsko goro; kadar pa je prišla večja suma skupaj, šel je sam za „Božjo čast“ na Goro.

Farani so kar godrnjali. Letos pa je prišla precejšna svota skupaj; ker pa je škoda za denar, šel je zopet Sušnik sam na Goro zraven procesije; da pa ljudstvo ne bode godrnjalo, vzel je tudi g. kaplana zraven. Pa kaj je bilo? V jutru ob 3. uri zvonil v domači cerkvi in vabi farane in druge, da se zberejo k procesiji. Prišlo je tudi veliko ljudi; ko so pa zapazili, da bode Sušnik procesijo vodil, popihala je večina ljudi, saj možki naprej, da se ni niti eden možki procesije udeležil, kajti sramovali so se iti s procesijo, katero vodi tak imenitni župnik. Pa tudi resnično, ko je prišla črešnjevska procesija na Goro, je drugo ljudstvo se čudilo in posmehovalo, ko so zapazili znanega župnika Sušnika. Res špot za faro! Ja, ja, župnik Sušnik, vera peša, kjer ljudje g. župnika ne ubogajo. Kaj pa se je zgodilo pred več leti nekim, kateri so župnika ubogali? V zaporu so sedeli in debelo plačevali; in zdaj? zopet so vam šli neki na limanice, vašemu nasvetovanju in vašim lažem. Kdo je kriv če vera peša? Tisti časniki, kateri vaše hudobije resnično razsvetljujejo, ali tiste oštarije in hiše, katere se vam ne uklanjajo in vaših laži ne podpirajo? Krivi ste Vi in vaš farovž, in sramota tistim, kateri v tisto okrožje zahajajo. Le počasi, g. ž. Sušnik, se še bomo več kaj pogovorili; pride dan plačila! Poprašali še bomo, kje so cerkveni in Urškini denarji; Vaš dopis in opravičenje na finančno prokuraturo, da ste porabili denar za vinograd v Rittersbergu za popravilo orgel, oltarjev itd., je neresničen, ter stoji Vaše župnikovanje na piskavih nogah. Z Bogom ta čas! Opazovalec.

Sv. Ožbald-Wurmth. Dne 2. julija ob 4 uri popoldne zgodila se je velika nesreča na Dravi. Flosarji se peljali iz Vuhreda 1 flos „Bauholza“ in ko so do Brezña pripeljali, se je vsled prevelikih valov flos za sredino prelomil tako, da se je prva četrt obrnila in šla po Dravi naprej. Petresljivo je bilo za čuti, ko so reveži klicali na pomoč. Rešil je vse tri g. Josef Jern vlg. Verdacen, gostilničar in lesni trgovec v Wurmth, z lastno smrtno nevarnostjo. Primerno bi bilo, da bi se mu za ta junaki čin primerna nagrada podelila, ker ako bi jih on ne rešil, bi gotovo vsi trije v Dravi smrt našli.

Slovenska Bistrica. Dne 29. majnika je „Štajerc“ (številka 22, stran 4) prinesel poročilo, v katerem tudi pravi, da sliši znani Gril v luknjo. Dobro! V Peklu pri Poličanah pa je ukradel neki tat pri g. Mahoriču v hotelu pred okroglo tremi meseci dve fonografski plati. En mesec pozneje sta bili te dve plati pri krčmarju Gajšekju p. d. „kostrunbirtu“ v spodnjih Poličanah najdeni. Dalo se je te plati lastniku nazaj,

kajti ukradeno blago se ne sme obdržati... Celo stvar pa se je nekako skrivno končalo. Prosimo Vas torej, gospod Mahorič, da nam poveste, kdo je plate ukradel. Kajti tatov se ne sme zakrivati, temveč je dolžnost, da se jih sodnji naznani. Prebivalstvo bi pa tudi rado vedelo, katerega človeka se mora izogibati in pred katerim mora vrata zaklepati. Prosimo torej odgovor!

V odgovor!

Dne 8. julija prinesel je celjski „Narodni dnevnik“ uvodni članek pod naslovom „Štajercerčev jubilej“. Grozovita navnost tega članka nam dokazuje, da je njen avtor „bivši socialist“ g. Vekoslav Spindler. Kajti kar ta gošpod v roke vzame, to ima vse tako otroški značaj, da se človeku skoraj odgovarjati ne zljubi. Mi hočemo tudi le par opazk napraviti; morda se žalostni gospodje v Celju vendarle kaj priučijo. „Narodni dnevnik“ piše:

„Dvojega orožja se poslužuje „Štajerc“ v svojem nemoralnem, celo od poštenih Nemcev strogo obsojanem boju proti Slovincem: ljudstvo pravno uničiti in Slovence kolikor mogoče spraviti v gospodarsko odvisnost od nemških mest in trgov.“

Ali ni to „modro“? Torej „Štajerc“ hoče ljudstvo „pravno uničiti“? Kako to? Ali smo mi kedaj razširjali svinjarske knjižice, kakor „narodnjaki“? Ali smo mi kedaj proti krščanstvu kot takemu nastopali? Ali smo mi demoralizacije v bogega ljudstva po Slovenskem krivili? Le naštejte slučaje! Potem jih bomo pa mi pričeli naštevati. Podivjanost in pijanost narodnjaških učiteljev, odušstvo prvaških dohtarjev, sleparije posojilnic, to so slučajji, ki širijo „moralčno korupcijo“ ljudstva. In proti tej korupciji se je „Štajerc“ tekoma 10 let vedno in uspešno boril. Ako je kdo hotel slovensko ljudstvo „pravno uničiti“, potem je to storilo gnilo in brez značajno prvaštvo... Kar se pa tiče „gospodarske odvisnosti od mest in trgov“, v katero hočemo mi naprednjaki baje slovensko ljudstvo spraviti, je ta trditev smešna in mi res ne vemo, kako si Spindler, da politični „kleiner Moritz“, to predstavlja. Slovensko ljudstvo je bilo, je danes in bode i z naprej gospodarsko odvisno od mest in trgov, kajti ti nemški trgi in ta nemška mesta so kupci in odjemalci slovenskih kmetov. Istotako so mestni trgovci in obrtniki odvisni od slovenskih kmetov, ker so ti v velikem delu njih odjemalci. Žalostno stoji z glavic g. Spindlerja, da tega ne razume. V

Zum 500-jährigen Gedenktage der Schlacht bei Tannenberg.

Iz starodavnih časov.

Danes prinašamo dve sliki, ki nas spominjajo na starodavne čase. 15. julija bilo je namreč 500 let od bitke pri Tannenbergu. Znani nemški viteški red (»Deutscher Ritterorden«) je bil v tej velikanski vojski skoraj popolnoma poražen. Nikdar ni prišel več nemški viteški red do nekdanje veljave, ki ga je postavila na čelo bojevnikov za krščansko misel proti paganstvu. Med nemškim viteškim redom in poljskim kraljem Vladislavom Jagello je prišlo v 15. stoletju do spora. Vladislavu je pomagal njegov zaveznik, litavski veliki knez Vitovd. Leta 1409 so nemški vitezi napadli Poljsko. Boj se je končal z mirom, ki je trajal okroglo 9 mesecev. V času tega mira sta se pa oba nasprotnika hudo oboroževala. Nemški viteški red sestavlja je iz lastnih vojakov, iz deželnega plemstva, iz bojevitih meštakov mest, nadalje je plačanih soldatov iz Nemčije, Pomorskega in Šlezije, armado v skupnem številu 14—15.000 mož. Kralj Vladislav pa je s svojim zaveznikom sestavil armado na konjih, ki je štela 20.000 mož. Ta poljska armada obstala je iz prebivalcev iz Poljske, masovijske vojvodine, iz sosednih ruskih dežel, iz Litavske; poleg tega je imel kralj Vladislav plačane soldate iz Češke in Moravske ter paganske in sizmatične Ruse in Tatare. Pri Lautenburgu je prekoračila poljsko-litavska armada mejo. 15. julija 1410 l. so vzeli neoboroženo mesto Gilgenburg, kjer so tatarski divjaki grozovito ropali in požigali. Bojevnike nemškega viteškega reda je vodil veliki mojster Ulrik pl. Jungingen. 15. julija sta prišli obe armadi pri vasi Taa-